

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

A kereszténység az egész évet három ünnep szerint osztja be. Az egyik évharmadnak a gócpontja a karácsony; a második a husvét; a harmadiké a pünkösöd.

Karácsonykor hálálkodunk az Atya-Istennek, hogy leküldte a földre egyszülött Fiát; husvétkor magasztaljuk az emberré lett Fiu-Istent, hogy érettünk szenvedett és halottaiból feltámadt; végre a mai ünnep, vagyis pünkösöd alkalmával ünnepezzük a Szentleleket, hogy leszállott a földre az apostolokra, hogy a megtestesült-Fiu-Isten művét befejezze.

Sokat köszönhet a világ a Szentlélek Istennek.

Ő világosította fel az apostolokat, hogy a Krisztustól hallottakat jól értsék és alkalmazni tudják ott és akkor, a hol és a mikor arra leginkább szükség lesz.

Az a tan, a melyet Krisztus hirdetett, az apostolok terjesztettek, az igazi civilizációnak az alapföltétele.

E tan kezdetével kezdett bomlani az emberi méltóságot tekintetbe nem vevő barbár gondolkodás,

a melynek egyik koresszülöttje a rabszolgaság, a nő megvetése, a másik koresszülöttje pedig az ököljog, azaz a ki erősebb, az a helyzet ura, nem pedig az, a ki a jogra hivatkozhatik.

E tan pedig a Szentlélek segítségével terjedett, izmosodott, meg; a Szentlélek támasztott a későbbi századok folyamán apostoli lelkeket, a kiket egyrészt a bérmlás szentségében megerősített, másrészt különös ajándékával, vagyis kegyelmével annyira a mindennapi anyagi gondolkodás mód fölé helyezte, hogy ők szívük szent meggyőződésével összeforrt ideális törekvéseikkel a Szentlélek segítségével egész országokat és korokat ragadtak ki a süllyedés posványából és vezettek vissza a Fiu-Isten által megjelölt utra melyen haladva egyedül lehet megvetni alapját úgy az örök boldogságnak, mint az ideiglenes megelégedésnek és civilizációnak.

A kath. anyaszentegyház nagyon jól tudja ezt, és ép ez okból ünnepli oly nagy fényvel a Szentlélek eljövételének az emlékűnnepét, a pünkösödöt.

A Szentlélek eljövele előtt a bálványozás és lelki ismeretlenség sötét leple borította a világot; a Szentlélek azonban eloszlatta ezt és lelki fényével ra-

gyogó világításba helyezte Krisztus megváltásának minden vára-kozást fölülmuló művét.

Valóban elmondhatók a Szentlélekről és a Krisztusra vonatkozó eme szavak: „Világosság jött a földre“

A Szentlélek forrása minden lelki adománynak. Ő töltötte be a lelkeket tudománnyal, erényekkel. Igen minden lelki bizonytalanságot és az ebből folyó levertséget képes ő eloszlatni. Az embert a ki inog a jó és rossz között; a ki kételkedik, vajjon jobbra, avagy balra gravitáljon-e, határozottá teszi.

Mikor Isten sárból ember alakot csinált, ha csak bele nem lehelte volna az éltető lelket, az alak sárnak maradt volna tovább is. Ugyan mi volna ő a Szentlélek segélye nélkül? Gyáva, gyámtalan teremtés, mint azt Péter példája is bizonyítja, a ki egy egyszerű szolgáló fenyegetésére háromszor megtagadta mesterét; miért? Mert még a Szentlélektől nem volt megerősítve.

A világon élni se volna érdemes világosság nélkül; ép úgy az embernek is léteznie sem volna érdemes a Szentlélek segélye nélkül.

Főleg a mostani lazult erkölcsök idejében nagy szükség van arra az erősítőre, a ki egyedül

T Á R C Z A.

Arany lakodalom.

— M. Leblanc. —

Vidáman, derüsen lobogott a tűz a kandallóban. Mély béke honolt a szobában. Kivülről semmi nesz sem hallatszott föl. Kocsi nem igen jár abban a mogorva utcában, mely e roueni gazdag kereskedők lakóhelye.

Gautier és neje egy-egy öblös karosszékben ültek a kandalló előtt, kétfelől az asztal mellett, melyen a lámpa állott. Nyolcz éves házasság volt és igen jól éltek. Soha semmi czivódás sem zavarta egyetértésüket. Georges sok pénzt keresett. Lucienne nevelte a gyermekeit két fiut, meg egy leányt.

Estenden Gautier a lapját olvasgatta és fenhargon tárgyalta a politikai eseményeket meg az ujdonságokat. A felesége helyeselte a nézeteit. Ujságot olvasás után lefeküdtek.

De ma este Georges nem igen volt álmos, fölállott, fölvetett találomra egy könyvet valamelyik szekrényről, vissza ült a helyére és lapozgatta. A lapok közül kicisuszott egy levél, melyen egyik barátjának, Chéronnak az irását ismerte föl — Szétbontotta és olvasta:

Drága Lucienne!

Két napja már, hogy nem csókoltalak.

— Mikor jössz? Mily nyomoruság ez a titkos találkozásból álló élet! Mikor én fenhargon szeretném kikiáltani a szerelmünket! Szeretlek, ajkad édes illata...

Nem olvasta végig. Karja lehullott.

Kétségbeesetten, magyarázatot keresve fordult neje felé. És látta, hogy Lucienne mereven nézi, fakóra vált, eltört az arczal, révedt szemmel, görcsösen vonagló testtel.

Tisztában volt vele. Iszonyu hidegséget érzett a mellében és fojtogatást a torokban s nem tudott mit szólni.

* * *

Heteken át napról-napra föltette magában, hogy másnap szólni fog.

És nem szólt.

Mit mondjon? Mire határozza el magát? A válasz gondolatáról elejétől fogva letett; ellenkezett a vallásos érzületével és ártalmára lehetett anyagi érdekeinek.

Ezentul folyvást csak azon töprenkedett, hogyan találjon ki valami titkos és rettenetes boszút. Bonyolult terveket gondolt ki és végre, mivel semmit sem talált, a mi kielégítette volna, letett a küzdelemről.

És erre a válságra is, mint mindenre, ráhalmazódott az idő. Hasonlatosak a mi fájdalmaink a fa belsejéhez. Ha fel van tépve, szenved és vérzik. De mindjárt kezdetben vékony rosthártya fogja körül. A kéreg vastagszik. Esztendőről esztendőre gyarapodnak rajta a rétegek. Így a fájdalmakra is, melyek eleinte nyílt sebek, forradást heggesztenek a mindennapi események.

A házastársi kötelék is megújult köztük; az érzelmeik megkövetelték ezt az összebékülést. Három gyermekük után másik négy következett. Gautiernek gyü-

képes csodatevő kegyelmével, lángmelegével az emberek szívét Isten felé irányítani; őket a bűn iránt utálattal eltölteni; szívükben a szeretet tüzeit élesíteni, mindaz iránt, a mi szent, nemes, jó és az emberi méltóságnak megfelelő.

A Szentlélekkel úgy sem tördnek az emberek oly mértékben, mint a két isteni személylyel; a jelen alkalom tehát nagyon jó volt ahhoz, hogy e csorba kiköszörüléséhez és a mai ünnep fontosságának a kiemeléséhez legalább némileg mi is hozzá járuljunk jelen sorainkkal.

C s a r n o k.

Bécsről Párisig.

— utirajz Banovszky Gyulától. —

(folytatás)

Nyolcz óraker a „Bavária“ nevű hajóra szálltunk, áthajózandók a bódeni tón Romaushornba.

A gyönyörű táj mindnyájunkat bámulatba ejtett. A debreczeniek nem egyszer emlegették az otthoniakat, vajha ők is láthatnák mindezt. Az oroszok azonban nem sokat törődtek a tájékkal, neki ültek a magukkal hozott reggelinek és falatoztak.

A tón — bár kissé hűvös szellő lengett — kellemesen utaztunk. Az egy órai idő gyorsan elmúlt a táj nézésében. Egy részről lapály, másrészt a távolban kékülő alpesek szegélyzik a nagy tavat, balra a messzeségben a voralbergi hó csúcsok láncolata fénylik a verőfényben.

Atellenben látni Bregenz tornyait, tovább Rorschachot, szemben velünk a romaushorni kikötő, oldalt jobbra a friedrichshafeni világító torony magaslik ki a zöld hullámokból.

Kilencz óraker Romaushornba érkezünk. A partra lépve üdvözlöttük a szabad Helvetiát.

Romaushornban egy óra hosszáig várnunk kellett. Ez idő alatt bejártuk a kis sveiczi várost, mely igen csinos és tiszta. A házak mind az ismeretes sveiczi sty-

lusban épültek és előttük kis virágos kertek vannak. A lakosság jó indulatúnak látszik. Tisztességtudóan köszöntek s kíváncsian néztek utánunk, hogy kik lehetünk.

E városka sikon fekszik. Kimentünk a mezőkre is, hol üde szellő csapott élénk; a távolban hegységek tűnnek fel a láthatáron.

Tíz óra felé a svajeci pályára szálltunk és utaztunk Zürichbe.

Utközben számos csinos városkát érintünk. Jó ideig a Thur folyó kedves völgyében utaztunk. Első állomás volt Amriswyl, azután Erlen és Sulgen, később Weinfelden, hol szép kastély tünt fel az Ottenberg hegy oldalán.

Tovább haladva Märstettenbe értünk s innen a Thur folyón át Müllheimbe, később Frauenfeldbe, mely a thurgau kanton fővárosa, a Murg partján fekszik. Itt egy régi kastély áll repkénnyel befutott szikla tetején, állítólag egy Kyburg gróf építtette a 11-században.

Frauenfeld már nagyobb város. Innen tovább utazva, a termékeny és gyümölcsökben gazdag Thurgau kantonon haladtunk keresztül. Islikon és Wiesendangen állomásokat érintettük és azután Winterthurban érkezünk meg, ez már a Zürichi kantonban van és igen élénk, virágzó gyár-város.

E várost elhagyva, a Töss folyón haladtunk át; a táj mindig szebb lesz, a glarni alpesek tűnnek fel a láthatárról.

Néhány kisebb állomást elhagyva, a Glatt folyón robogtunk át és nem sokára a Käferberg alatti alaguton, melyen át másfél perczig tartott utunk.

Az alagútból kiérve, már Zürich közelében valánk, még a Limmaton átvezető vashidat kellett átlépnünk s berobogtunk a zürichi igen szép pályaudvarba, mely hasonlít a budapesti központi indóházhoz.

Pont 12 óraker érkezünk meg Zürichben s így első dolgunk volt ebédhez látni. Az elegáns nagy étterem tömve lévén utazókkal, néhányan külön váltunk a társaságtól és egy közeli emeletes vendéglő teraszán ebédeltünk.

Az étkezést elvégezve, miután két órai időnk volt, megnéztük nagyjából a

várost.

Zürich igen élénk és szép város. A Limmat folyó és a kristály tiszta zürichi tó mellett, egy völgyben fekszik. A zöld vizű Limmat két részre osztja, a nagy és kis városra. Épületei közül leginkább feltűnt a szép polytechnicum, a városháza és a muzeum, azután a nagy Münster, mely két hatalmas tornyával már messziről látható.

Vissza utazáskor Zürichben több időt töltöttünk és gyönyörű tájékat is nagyobb figyelemre méltattuk, de most csak rövid pillantást vethettünk a zürichi tó festői hátterére, a havasokra és jobbra az óriási szikla tömegekre.

Délután 2 óraker tovább utaztunk. A Limmat völgyben igen szép tájon haladtunk. Jobbra az Uetli-hegy hosszú gerince volt látható.

Első nagyobb állomás Dietikon volt, azután Baden, régi város, fürdői már a rómaiak idejében híresek voltak; most is nagy fürdő intézete van. Régi várának romjai egy hegytetőn, a városka felett emelkednek. Innen a Limmat partján haladtunk Bruggig, itt egyesül Sveitz három legnagyobb folyója: az Aar, Reuss és a Limmat, három távolságnyra Koblenz-nél a Rajnába omlanak. (folyt. köv.)

H i r e k.

Károly Lajos trónörökös halála.

Bécs, május 19-én (reggel 7 óra). Károly Lajos főherczeg ma reggel 6 óra 30 perczkor meghalt.

Ez a rövid távirat hozta kedden halálhírét Magyarországnak trónörökösének. Felső királyunk másodsor borul olyan koporsóra, a mely azt rejti magába, a kinek Isten kegyelméből folytatnia kellett volna jószágos királyunk böles uralkodását. A nemzet másodsor gyászol, másodsor osztja meg és érzi a fájdalom nagyságát, mely a felső királyi házat éri. Isten próbára teszi az ő hű népét a magyar nemzetet, a mely ime újra szomorodott szível látja jó királyá bánatát s a

mölesözött, gyarapodott a vagyona.

Idővel a kor megörnyesztette a vállukat, megfehéřítette hajukat, eltompította érzékeiket. Számos születést, számos halálózást láttak maguk körül. Sok csapás érte őket. Volt részök egy s más örömben is.

Bizony a nyolczvan esztendőš Gautier agyában igen-igen kevés helyet foglalt el annak az árulásnak az emléke. Annyi minden történt azóta, annyi minden!

* * *

Elérkezett az arany-lakodalom napja. Az egész várost foglalkoztatta az a nevezetes esemény. — Leirogatták az udvarban emelt roppant sátrát, mely alatt hatvan teritékű asztal volt felállítva. Elszám-lálgatták az ajándékokat, melyeket az agg házaspár kapott és szétküldött.

A déli ebédnél csak ketten ültek. Mint rendesen, könnyű eledelekből állott ez az ebéd. De Gautier még sem tudta megemészteni. Egész délután bántotta a gyomra s tette rosszkedvűvé.

Hét óraker elkezdődött az ünnepség. A gyermekek és unokák sorba jöttek

megesőkolni az agg szülöket. Jó ismerősök jöttek kezét fogni velök. — Kibontották az üdvözlő táviratokat és azután asztalhoz ültek.

Csak az öreg nem evett egy falatot sem. Jobbján ült a legidősebb leánya, balján legnagyobbik fiának a felesége, de szót sem szólt hozzájuk, képtelen gondolatok ostromolták. Különös! ez apothéozis közepett, melynek ő volt a hőse, a köztiszteletnek, becsülésnek es szeretetnek ez áradatában, mely feléje duzzadozott, munkás becsületes, jól betöltött példás életnek ez ünnepies megkoronázása közben ő csupán arra gondolt, hogy multjának a mélyéből fölásson egy avult, porlatag, negyvenkét évi feledésnek a halotti leplében eltemetett emléket.

Valami titokzatos oknál fogva megasadt az a kemény kéreg, melyet az idő az egykori seb körül forrasztott. És a repedésen keserűségnek és haragnak az árja csodult ki.

Világosan idéződött emlékébe az átkozott est. El akarta üzni. Nem lehetett. Először szállta meg egy igen komoly két-

ség. Vajjon az ő gyermekei-e mindezek? Nem idegen vérből valók-e?

E pillanatban a felesége rámosolygott. Villámló tekintettel sujtotta le. Iszonyuan szenvedett. Ez az ünnepség, melylyel az ő arany lakodalmit ülték, mely jó egyetértésöknek és szerelmüknek ötven esztendőjét hirdette, iszonytató gunynak tetszett. Milyen jó esett volna ez, ha semmi folt sem szennyezte volna a multat! Milyen kinszenvedés az élet alkonyán, meg nem csokolhatni életünk párjának fehér haját, hogy valami fájdalmas ne maródjék a szívünkbe! . . .

És egyszerre csak a zsvajban meghall egy nevet, ellenfelének, — Chéronnak — gyűlölt nevét. Összerázkódik. Valamilyik fia, a saját leányáról szólva, azt mondta:

— Igen, Thérèse vőlegényének az esküvőn öreg nagybátyja, Chéron lesz a tanuja, a ki régen itt lakott a városunkban és jó ismerőse volt apának is . . . Egész vagyontát unokaöcsese gyermekeire hagyja.

(vége köv.)

haza veszteségét.

Még nem hangzottak el a magyarok ünnepi zsolozsmái, az ünnepi ima még nem némult el és a magyar nemzet imádsága, könyörgése újra felhangzik az élet-halál Urához, hogy nyugalom, boldogságos örök nyugalom fogadja az elköltözöttet és vigasztalás szállja meg az itt maradók szívét.

A nemzet örömkönyeibe a fájdalom keserű könyei vegyülnek, az ünnepi hangulat mély és bánatos gyászba borul. A honfűi szeretet aggodalommal tölti el a szomorú sziveket, látva az uralkodóház megfogytával azt, hogy veszélyeztetve van a nemzet békés fejlődése, a dinasztia erőssége és tartóssága.

Azért a felséges király családot ért csapás egész súlyával nehezedik a nemzetre, hiszen az, a ki iránt oly meleg szeretetet táplált a nemzet, az kihez oly nagy reményt fűzött, nincs többé, — elköltözött oda, a honna nincs többé visszatérés.

Az örög világosság fényeskedjék neki!

Hálaadó isteni tisztelet. A babócsai róm. kath. templomban Magyarország ezredéves fennállásának megünneplésére t. hó 17-én tartatott meg az ünnepélyes hálaadó isteni tisztelet fényesen feldíszített oltár előtt, melyet Prinke Laura k. a. műizlésre valló gondossága pompás déli növények és egyéb üvegházi virágok gyönyörű csoportjává varázsolt át.

A „Te Deum“-mal egybekötött sz. mise után a helybeli plebános úr történelmi alapon, hazafias, buzdító sz. beszédet tartott.

Ezután következett a templom-téren, százakra menő polgárokból és számos intelligens közönségből álló vendégek jelenlétében, a babócsai plebánia róm. kath. iskolás gyermekeinek ezredéves ünnepe, melynek az iskolás gyermekek hazafias szavalataiból és énekléseiből összeállított, különben is érdekes programját a helybeli plebános úr rövid megnyitó beszéde után Bársony István, babócsai tanító úr által előadott történelmi értekezés, majd a végén Szánthó Péter, bolhói tanító úr remek, szívhez szóló szavalata tett változatossá.

Az ünnepe végzetével Palkovics Sándor, bolhói ispán ur által a vendégek között rögtönzött gyűjtés pár perc alatt 6 forintot hozott össze a szavalataik által kitűnt iskolás gyermekek megjutalmazására. E hazafias adakozást itt a nyilvánosság terén is megilleti a köszönet és elismerés.

Végül 400 drb népiratka lett kiosztva az iskolás gyermekek közt emléktárgyul.

— **Nem jó a puskával tréfálni.**

E hó 17-én történt, hogy városunk és vidékének egy ismert hűle kéregetője, kit a köznép csak Vendel néven ismer, kiment a közeli Rigócz puszta kéregetni. Itt a szegény Vendellel szokás szerint tréfálódzni kezdtek s többek közt egyik fiatal Doma Péter nevű béres legény puskát hozott ki a szobából, tudva azt jól, hogy a szegény Vendel attól nagyon szokott félni, és elszalad előle meszire. Most is ráfogja Doma Péter a puskát nem gyanítva, hogy az meg van töltve, a ravaszt felhuzta, fejének czélezott s a felhuzott ravaszt megrántja, a puska nagyot dörrent, s a szegény Vendel vértfagyasztó jajkiáltással a földre rogyott. A puska madár seréttel volt megtöltve s mivel a lövés egész közletről történt az összes serét a boldogtalan ember arcába, szemébe és a

fejébe furódott. Látván az iszonyú vérzést a tudatlan népek ijedtükben marha trágyával akarták azt elállítani, s a szerenesetlen ember egész fejét ezzel kenték be. Ily állapotban szállították be egy béres szekéren Barcsra dr. Siklóssyhoz, kinek már elég dolgot adott a sok trágya eltávolítása is az egész fejről, mert csak azután vehette vizsgálat és gyógykezelés alá. A trágya eltávolítása után lehetett csak látni mily iszonyú rombolást vitt végbe a temérdek serét a szegény emberen, úgyannyira, hogy mindkét szemévilágát elvesztette. Másnap kórházba szállították.

— **Csokonyai és visontai földművesek Budapestén.** Csudálatos egy ember is az a Szalóky Dániel, Csokonya község érdemes tanítója! Valóban mondhatni, hogy ő egy nagy vidéknek a lelke, a vezetője, szereti és tiszteli is őt aki csak ismeri. Sok jó tulajdonságai közt jellegzi a gyorselhatározás és gyorstevés, a mit egyszer megpendit, azt ő keresztül is viszi. Most csak röviden szólunk az érdemes férfi legujabb dolgairól. Lapunk mult hó 17-iki számában „Iskolások serege Babócsán“ című czikkével Babócsa vidéke községeknek tanítóhoz intéz egy felhívást, hogy tanítványaikkal tegyenek egy kirándulást Babócsa ős várának romjaihoz, hol egyszersmind a közeli vidék iskolái millenniumi ünnepélyt is rendeznek tanítványaikkal. Terve igen szépen sikerült; e hó 9-ikén tanítójuk kísérete mellett mintegy 2000 iskolás gyermek gyűlt egybe Babócsán, ahol egy felejthetetlen szép napot éltek a tanulók Babócsa közönsége meleg vendégszeretete mellett.

Alig, hogy az ünnepély elvégződött, már az nap este Barcstelepen látjuk a fáradhatlan tanítót, hol a visontai földműves és földművesnő mükedvelőkkel a falu rosszát adja elő a legnagyobb sikerrel, óriási néző közönség előtt. Másnap már ismét a népszerű tanító czikkelyét olvassuk lapunkban, melyben a vidék lakóisaihoz intéz felhívást, hogy Budapestre menjenek a kiállítás megtekintésére, a tömeges felutazással alkalmat adva arra, hogy a vidék szegényebb sorsu osztálya is azt olesó pénzért megtekinthesse. S már 15-ikén egy külön vonat röpitette a 300 nál több tagból álló társaságot Budapestre. És ime a legnagyobb meglepetésünkre és örömünkre Csokonya és visontai polgártársainkról csakhamar egész hasáb szép dolgokat irtak a fővárosi lapok. Egyik nap a csokonyai dalárdisták gyönyörködtetik szép hazafias énekekkel a kiállítás kellő közepén a nagy közönséget, viharos tapsokat aratva, másnap pedig a visontai mükedvelők adják a falu rosszát a városligeti szinkörben, a legelőkelőbb néző közönség előtt, kinek sorában ott láttuk a többek közt Dániel kereskedelmi minisztert is, aki a Finum Rózsit szerepét játszó Deák Lidit páholyába kéréte, továbbá ott volt Blaha Luiza, Vizvári stb. kitünőségek.

A csokonyaiak és visontaiak mind eme diadalukat Szalóky Dániel csokonyai tanító urnak köszönhetik kinek elévülhetlen érdemei vannak népének müvelődése körül.

M. kir. posta és távirda igazgatóság Budapestén
24032 sz.
1896

Hirdetmény.

Az ezredéves kiállítás területén „Budapest-Kiállítás I. szám“ elnevezéssel f.

évi január 16-án megnyílt posta és távirda hivatal f. évj április 25-től nemesak felvételi, hanem leadási szolgálatot is teljesít, ennél fogva a jelzett naptól kezdve az ezredéves kiállítás területére, valamint a szomszédságában épült „Ős Budavár“ telepre czimzett összes levélpostai küldeményeket (leveleket, keresztköztesű nyomtatványokat, árumintákat, hírlapokat stb.) táviratokat és távirati utalványokat a nevezett hivatal kézbesíti.

A kiállítás területére és „Ős Budavára“ telepre czimzett pénzesleveleket, csomagokat és közönséges utalványokat a kiállítás területén az egyes csarnokokhoz és Ős Budavárában a telepre szállítva a verseny utczában levő budapesti kézbesítő postahivatal kézbesíti illetve fizeti ki.

A fent jelzett postai küldemények azonban késedelem nélkül csak akkor kézbesíthetők, ha a feladó a czimzett tartózkodási helyét esetleg foglalkozását is pontosan megjelöli, minél fogva felkérem a t. közönséget, hogy a kiállítás területére vagy Ős Budavára telepre szóló küldemények czimírátában lehetőleg a czimzett foglalkozását is, de a csarnok nevét vagy számát, melyben a czimzet tartózkodik, okvetlenül pontosan feljegyezni sziveskedjék. Pl.

Kádár János urnak
gépész

Budapest
kiállítás, 148-ik csarnok

vagy:

Fekete Imre urnak
czukrász

Budapest
Ős Budavár, 150 sz. helyis.

Mint hogy azonban a postai küldeményeket és táviratokat ily módon csak a kiállítási csarnokokban, vendéglőkben stb. állandóan tartózkodók (tisztviselők, kiállítók, ezek alkalmazottai, tűzörségi, rendőrségi s felügyelői személyzet, elárusítók stb.) czimeztethetik, intézkedés történt az iránt, hogy a kiállítást látogató vidéki nagy közönség is a kiállítás területére czimeztethesse postai küldeményeit és táviratait.

Ezen czéleből — ugyanis — a kiállítási igazgatósági épületben müködő posta és távirda hivatalban „poste-resztante“ osztály rendeztetett be, a hol a kiállítás területére czimzett s „poste-resztante“ vagy „postán visszatartandó“ jelzéssel ellátott (pl. Budapest kiállítás, „poste-resztante“ czimű) levelezéseket, utalványokat, táviratokat, pénz és csomag küldeményeket visszatartják és a jelentkező feleknek, a közönséges levelezéseket és táviratokat a személy azonosság igazolása nélkül, a többi küldeményeket a személy-azonosság szabályszerű igazolása mellett reggel 8-tól este VII. óráig bármikor kiadják.

Intézkedés történt az Ős Budavár telepre czimzett és „poste-resztante“ jelzéssel ellátott levelezések kézbesítésére nézve is.

Ős Budavára telepen — ugyanis — f. évi május 1-én „Budapest-Ős Budavár“ elnevezéssel posta és távirda hivatal lépett életbe, mely a „Budapest-kiállítás I. sz.“ posta és távirda-hivatallal összekötve közönséges s ajánlott levelek, táviratok, postai megbízások, utalványok, pénzeslevelek és csomagok felvételével, valamint a

postatakarékpénztári teendőkkel foglalatokoskodik.

Az Ós Budavára telepre „poste-restante“ jelzéssel czimzett közönséges levelezések kiadásával, illetőleg a feladó vévényre felvett postaküldeményekről kiállított értesítők kézbesítésével, tehát a Budapest-Ós-Budavár posta bízott meg.

A kiállítás területén a posta távirda és távbeszélő csarnokban „Budapest-kiállítás 2 sz.“ elnevezéssel szintén posta és távirдахivatal rendeztetett be, mely levélpósti, pénz és csomag küldemények, valamint táviratok felvételével és postatakarékpénztári közvetítői teendőkkel foglalatokoskodik és a t. közönségnek délelőtt 9-től délután VI-ig rendelkezésre áll.

A sajtó csarnokban „Budapest-kiállítás 3 sz.“ elnevezéssel hasonlóan posta és távirдахivatal állítatott fel, mely a hírlapíróknak áll szolgálatára és csupán ajánlott levelek és táviratok felvételével van megbízva.

Budapest, 1896. május 2-án

Düry Tóth Károly
másolat hitelül m. kir. posta és táv. főtiszt

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:

Kanizsára . . .	reggel	6 óra	30 percz.
„	délelőtt	11 „	05 „
„	este	8 „	55 „

Pécs — Szigetvárra	reggel	7 „	32 „
„	délután	5 „	16 „

Pákráczára . . .	reggel	8 „	16 „
„	este	5 „	18 „

Somogy-Szobra	reggel	5 „	7 „
„	délután	2 „	15 „

Barosra érkezik:

Kanizsáról . . .	reggel	7 óra	21 percz.
„	délután	4 „	45 „

Pécs — Szigetvárról	délelőtt	10 „	40 „
„	este	8 „	39 „

Pákráczról . . .	délelőtt	10 „	45 „
„	este	8 „	05 „

Somogy-Szobbról	délután	1 „	30 „
„	este	8 „	10 „

„ADRIA“ SZÁLLODA

BUDAPESTEN.

Elsőrangú szálloda, fényesen, újonnan berendezve, a fő- és székváros központjában.

KEREPESI-UT 41 sz. A NÉPSZINHÁZ MELLETT.

Közvetlen közlekedés villamos és lóvonat által 6 krért az összes pályaudvarokkal.

Szobaárak a kiállítás egész tartama alatt:

1 udvari szoba 1 ágygyal 2 frt

1 „ „ 2 „ 3 „

1 utcai „ 1 „ 3 „

1 „ 2 „ 5-6-ig

1 szalon 10 frt

1 külön ágy 1 frt

1 fürdő 1.50

Világítás naponta 20

Villanyvilágítás, központi fűtés és vízvezeték a szobákban.

Megrendelések f. é. június hó 1-

től 10-ig csakis az egész 10 napi tartamra fogadtatnak el.

Ózv. Habianac Augusztné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papir- író- és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

